

סותביס שלי - מנויה

סבתא בטי שלי, השורדת, הנסיכה הגרמנייה שלנו
בביקור האחרון שלי לפני חודש כתבתי לך מכתב, התכוונתי להקריא לך בפעם
הבאה שאהיה בקיבוץ.. אז הנה מקריאה לך עכשיו.
פעם בכמה שבועות אני חולמת שרודפים אחרי ביער, לפעמים את רצה לידי,
לפעמים כאילו אני זאת את.
כמו הייתי את ואת אני ואנחנו רצות ובורחות מהאויב, או מתכננות משימות על!
להביס את הנאצים.
ממש כאילו יש בתוכי חלקיקים ממך, שחיים וזוכרים, וממשיכים אותך.
בדרך כלל בשיא החלום אני מתעוררת, רגע לפני שהמשימה הושלמה, וכשאני
מתעוררת יש איזו תחושת אכזבה ועצב שהחלום נגמר ואין לי יותר זמן איתך.
מתגעגעת אלייך.
כל כך אהבתי לבוא לבקר אותך בבית יונתן, לדבר ולשיר לך, הייתי מספרת לך
את הסודות הכי כמוסים שלי,
כי ידעתי שתשמרי את הסוד שלי היטב.
בשנים האחרונות לא זיהית אותי, כשהייתי באה לבקר היית קוראת לי
תום/ניצן/מאירה אבל תמיד כששאלתי אותך מה שלומך סבתא, היית עונה:
בסיידר.
כמה קלאס היה לך סבתא. איזו אצילות.
תודה שלימדת אותי לקחת איתי תמיד סנדוויץ' ומים בתיק על כל צרה שלא
תבוא.
תודה על ארוחות ערב מושלמות של טונה, סלט וקטשופ על הכל
תודה על הטוסטים עם החמאה
תודה על הבזוקות והמיץ אשכוליות
תודה שהסכמת לי כל מה שסבא לא הסכים
תודה על הסיפורים והזיכרונות האגדיים שלך
והבית בקיבוץ, המקום הכי מתוק וקסום בעולם
תודה על אהבה ללא תנאי
מעריצה אותך
אוהבת אותך לנצח
הנכדה הכי צעירה ומתוקה שלך.

נויה